

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 227

гр. Варна, 28.03.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Георги Йовчев

Членове: Николина П. Дамянова
Даниела Ил. Писарова

като разгледа докладваното от Даниела Ил. Писарова Въззивно търговско
дело № 20243001000153 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.258 и сл. ГПК.

Производството е образувано по въззивна жалба на **ИНПЕ ТРАНСПОРТ ООД, ЕИК 203782156**, Варна, представлявано от управителя П. Д., чрез адв.В.С. срещу решение №522/04.12.2023г., постановено по т.дело №400/2023г. на Варненски окръжен съд, с което съдът е осъдил ответното дружество, сега въззивник **ИНПЕ ТРАНСПОРТ ООД, ЕИК 203782156**, да заплати на ищеца **ЕТП ПАНОРАМА ОТОМОТИВ НАКЛИЕ ИНШААТ ООД**, дружество, регистрирано в Република Турция, **сумата от 345 000 евро**, ведно със законната лихва от предявяване на иска на 14.07.23г. до окончателното изплащане, представляваща платена на отпаднало основание сума, дължима като договорена продажна цена по предварителен договор за покупко-продажба на няколко МПС от 16.05.2023г. с предмет: продажба на 5 броя употребявани регистрирани Товарни автомобили - влекачи, марка „*****“, модел „*****“ с номера, както следва: номер на шаси: ***** и с рег. № *****; № на шаси: ***** и с рег. № *****; № на шаси: ***** и с рег.№ *****; № на шаси: ***** , с рег. № ***** и № на шаси: ***** и с рег. № ***** , при уговорена единична цена за всеки от влекачите в размер на 69 000 евро /шестдесет и девет хиляди евро/, който е развален от страна на ищеца, поради неизпълнение на задълженията на ответника – забава, довела до безполезност на престацията, **на основание чл.55 ЗЗД.**

С жалбата се твърди, че решението на ВОС е неправилно, необосновано, постановено в противоречие със събраните доказателства и при едностранното им тълкуване. Въззивникът счита, че издадена от страна проформа фактура не може да представлява годен предварителен договор. Като основание за това се изтъква, че и към настоящия момент описаните във фактурата влекачи не са собственост на въззивника, а на дружеството лизингодател ББР ЛИЗИНГ ЕАД, обстоятелство, което е известно на насрещната страна. Поради това не е възможно да бъде уговорен срок за изпълнение, докато не бъде постигнато споразумение по договора за лизинг и издаване нови талони за влекачите. Описанието на вещите не е пълно, тъй като липсва номер на двигателя и цвят, липсва срок на сделката и

място на предаването, липсва указание че посочената сума е окончателната цена на сделката, липсва описание как ще бъде прехвърлена собствеността върху влекачите – дали с окончателна фактура или с договор с нот.заерка. Според въззивника, издадената проформа фактура, представлява споразумение за сключването на предварителен договор, но не и такъв, тъй като не отговаря на изискванията на чл.19 от ЗЗД. Въззивникът счита, че това тълкуване се отразява и на правната квалификация на иска според различните основания в чл.55 ЗЗД – на отпаднало или на неосъществено основание. Твърди се, че в проформа фактурата не е посочена крайната цена по договора за покупко-продажба. Поставя се въпросът, ако страните са придали на проформа фактурата характер на предварителен договор, защо въззиваемият изпраща на въззивника на 28.06.23г. проект на договор за доставка на превозни средства от 16.05.23г., запис на заповед и споразумение.

С въззивната жалба се претендира допускане на оценителска експертиза, по която вещото лице след запознаване с документите на петте влекача, предмет на предварителния договор, да определи тяхната пазарна стойност към 16.05.2023г.

Моли за отмяна на постановеното решение и вместо това отхвърляне на исквете.

В срока за **отговор** е постъпило становище на насрещната страна – ищец по спора ЕТП ПАНОРАМА ОТОМОТИВ НАКЛИЕ ИНШААР ООД, представлявано в процеса от адв.Ж.М. от АК-Пловдив, за неоснователността ѝ. Твърди се, че правилно съдът е зачел издадената от ответника – продавач проформа фактура като предварителен договор за покупко-продажбата на петте влекача, доколкото в същата са обективирани съществените условия на продажбата – индивидуализация на вещите и договорена цена /по 69 000 евро за влекач/. Твърди се, че с подписването на фактурата от двете страни, същите са изразили съгласието си с тези условия на сделката и същата се счита сключена. По отношение довода на въззивника, че вещите не са били /и не са/ собственост на продавача, страната излага, че това не е от значение за действителността на предварителния договор. Поради поведението на въззивника не се е стигнало до окончателен договор, към който момент би трябвало собствеността да е на продавача. Поддържа се освен това, че в проформа фактурата вещите са достатъчно индивидуализирани с посочване номерата на шасито, регистрационни номера и марка. Освен това, въззивникът е бил предоставил и талоните на всеки от влекачите на насрещната страна, а в тях се съдържат всички индивидуализиращи ги елементи. Твърди се, че противно на твърденията на въззивника, между страните е бил договорен и срок за изпълнение на сделката – във водената между тях кореспонденция е уговорен срок от 20 дни, считано от плащането на цената, за доставката на вещите, предмет на договора, на купувача. На следващо място, страната поддържа, че посочената във фактурата цена е именно договорената продажна цена за влекачите, поради което и правилно съдът я приел като окончателна. Твърди, че липсват каквито и да са индикации, че страните са договорили друга цена. Поради изложеното, въззиваемият счита поисканата оценителска експертиза за напълно ирелевантна към спора. Твърди се, че в две проформа фактури продавачът е изразил съгласието си с именно тази цена на влекач – по 69 000 евро и дори в кореспонденцията между страните липсва посочване на друга, различна продажна цена. На последно място, съобразно въведените с жалбата оплаквания, страната счита, че съдът правилно е приел, че уговаряне на формата за прехвърляне на собствеността не е реквизит на договора както че за същия не е необходима дори нотариална заверка. В тази връзка се поддържа, че проформа фактурата замества предварителния договор за покупко-продажба на вещите и съдържа всички необходими за действителността му реквизити: вещите, цена и индивидуализация на страните по сделката. Претендира се отхвърляне на жалбата като неоснователна.

При преценка редовността на въззивната жалба съдът прецени, че същата е подадена от легитимирана страна, чрез редовно упълномощения за производството процесуален представител /и за тази инстанция/, в преклузивния срок.

По направеното с въззивната жалба доказателствено искане:

Въззивният състав намира, че спрямо искането за допускане на оценителна автотехническа експертиза не са налице основанията по чл.266, ал.3 ГПК. На първо място страната не твърди допуснати от първата инстанция процесуални нарушения по отхвърляне на направеното доказателствено искане, а и въззивният състав не установява допуснато от първата инстанция нарушение на процесуалните правила, макар да няма задължение служебно за следи за такива. Поисканата експертиза цели даване на експертно становище за пазарната цена на вещите, предмет на предварителния договор /посочени в проформа фактурата/ към 16.05.2023г., т.е. към датата на сключване на договора, обективиран във фактурата. Направеното искане съдът намира и за неотнормимо към очертавания предмет на спора. Съобразно въведените от ищеца твърдения за осъществили се факти и формулирания петитум, съобразно неоспорения доклад на окръжния съд, производството е иницирано по осъдителен иск за връщане на платена сума на отпаднало основание, след разваляне на договор с едностранно изявление, съгласно чл.55, предложение трето от ЗЗД. Съдът определя правната квалификация на иска въз основа на въведените от ищеца обстоятелства, очертаващи съдържанието на един или друг фактически състав. В случая безспорно това е третата хипотеза на чл.55 ЗЗД. По същество ответникът не оспорва, че дължи връщане на платеното, но поддържа, че основанието за това е предвиденото в първата кондикция на чл.55 ЗЗД – връщане на платеното на неосъществено основание. В тази връзка поддържа, че страните не са постигнали съгласие по единичната цена на продаваните влекачи. Искането за експертиза е направено от ответника пред първата инстанция с допълнителния отговор като с определение от 23.10.2023г. съдът е оставил същото без уважение като неотнормимо към спора. Настоящият съд намира, че правилно и съобразно възраженията на страната, доказателственото искане е било отхвърлено. Нещо повече, в първото съдебно заседание ответникът не е поддържал същото, поради което направеното отново с въззивната жалба искане се явява и преклудирано. По изложените съображения искането с жалбата за допускане на оценителна автотехническа експертиза се явява неоснователно.

За изслушване становищата на страните по предмета на въззивното производство, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба на ИНПЕ ТРАНСПОРТ ООД, ЕИК 203782156, Варна, представлявано от управителя П. Д., чрез адв.В.С., срещу решение №522/04.12.2023г., постановено по т.дело №400/2023г. на Варненски окръжен съд, с което съдът е осъдил ответното дружество, сега въззивник ИНПЕ ТРАНСПОРТ ООД, ЕИК 203782156, да заплати на ищеца ЕТП ПАНОРАМА ОТОМОТИВ НАКЛИЕ ИНШААТ ООД, дружество, регистрирано в Република Турция, сумата от 345 000 евро, ведно със законната лихва, считано от предявяване на иска на 14.07.23г. до окончателното изплащане, представляваща платена на отпаднало основание сума, дължима като договорена продажна цена по предварителен договор за покупко-продажба от 16.05.2023г. /обективирана в проформа фактура/ с предмет: продажба на 5 бр. употребявани регистрирани товарни автомобили - влекачи, марка „*****“, модел „*****“ с номера, както следва: номер на шаси: ***** и с рег.№*****; № на шаси: ***** и с рег. № *****; № на шаси: ***** и с рег.№*****; № на шаси: ***** с рег.№***** и № на шаси: ***** и с рег. № ***** , при уговорена единична цена за всеки от влекачите в размер на 69 000 евро /шестдесет и девет хиляди евро/, който е развален от страна на ищеца, поради неизпълнение на задълженията на ответника – забава, довела до безполезност на престацията, на основание чл.55 ЗЗД.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане във въззивната жалба на ИНПЕ ТРАНСПОРТ ООД, за назначаване на оценителска автотехническа експертиза за установяване пазарната цена на процесните влекачи към 16.05.2023г.

НАСРОЧВА производството за **16.04.2024г. от 14.30 часа**, за която дата и час да се уведомят страните чрез процесуалните им представители.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно до приключване на последното заседание по делото, ДА ПРЕДСТАВЯТ списък на разноските (чл.80 ГПК).

ПРИКАНВА страните към постигане на споразумение като УКАЗВА, че сключването на спогодба е доброволен способ за уреждане на спора, който има преимущество пред спорното производство с оглед връщането на половината от заплатената такса за производството.

НАСОЧВА страните към медиация като алтернативен способ за разрешаване на спора на основание чл.140, ал.2 ГПК и чл.11 от ЗМ.

За предприемане на действия по започване на процедура по медиация или при постигане на извънсъдебна спогодба страните следва да уведомят съда преди насроченото съдебно заседание.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____